

ปฏิรูปกรมประชาสัมพันธ์อย่างไร ตอนที่ ๕

พรพิทักษ์ แม้นศิริ

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการประชาสัมพันธ์

ผมได้ใช้พื้นที่นี้ลำดับเรื่องราวของการปฏิรูปกรมประชาสัมพันธ์...อย่างไร? มาเป็นเป็นตอนที่ ๕ แล้ว อาจจะดูไม่รวดเร็วทันใจพระเดชพระคุณเท่าใดนักด้วยข้อจำกัดเรื่องเนื้อที่ และระยะเวลาที่กว่าจะได้อ่านกันก็ปาเข้าไปอีกหนึ่งเดือน ทั้งนี้เพราะวารสารของเราเป็นฉบับรายเดือนครับ นี่กระมังที่สื่อดิจิทัลล่าสื่อสิ่งพิมพ์ซะเรียบร้อยไปเลย อย่างไรก็ตามผมและทีมงานก็พยายามใช้ช่องทางอื่นๆ สื่อสารกับทุกท่านควบคู่กันไปทั้งใน Fb ใน Line ในเวทีประชุมสัมมนาและอื่นๆ ตามสมควร ด้วยเหตุที่เรื่องของกรมปฏิรูปโครงสร้างกรม และเรื่องของการทำางานเชิงลึกตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัดนั้น มิใช่เรื่องที่จะต้องพูดรายวัน หากแต่เป็นเรื่องที่ต้องมีข้อสรุปจากที่ประชุมทุกครั้งจึงจะชี้แจงแถลงไขกันได้ ด้วยเหตุนี้การที่ท่านทั้งหลายได้ติดตามความคืบหน้าทาง PRD Magazine เป็นระยะๆ จึงนับเป็นเสน่ห์ที่มีอาจมองข้าม

ในช่วงเดือนเมษายนและพฤษภาคมที่ผ่านมา มีการขับเคลื่อนเรื่องนี้มาอย่างเข้มข้นครับ จะเรียกว่าเป็นร้อยเมตรสุดท้ายของการทำงานของเราในเฟสที่สามก็ไม่ได้ผิดนัก เพราะจากที่เริ่มต้นกันมาตั้งแต่พฤศจิกายนปีที่แล้ว ถึงวันนี้นับว่าเดินมาได้ไกลพอสมควร จบจากเฟสนี้ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการนอกกรมแล้วขั้นตอนนั้นหละครับที่จะต้องรอลุ้นกัน ความเข้มข้นที่ว่านี้ผมหมายถึงเรื่องที่คณะทำงานได้พิจารณาปรับแก้เอกสารโครงสร้างตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำของที่ปรึกษาจากสำนักงาน ก.พ.ร. หากเป็นไปตามแผนก็จะนำเสนอคณะกรรมการปรับโครงสร้างระดับกรมได้ในช่วงประมาณสัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤษภาคมนี้ แล้วส่งต่อไปยัง อ.ก.พ.ร. ในชุดที่มีท่าน ดร.วิษณุ เครืองาม เป็นประธานครับ ก่อนที่จะถึงตรงนี้ผมอยากย้อนให้ฟังสักนิดครับว่าเรื่องโครงสร้างเป็นอันยุติในระดับของคณะทำงานดังที่เรียนไว้ก่อนหน้านี้แล้ว คือ การแบ่งส่วนราชการใหม่ของกรมประชาสัมพันธ์จะมี ๒๓ สำนัก/กอง มีราชการบริหารส่วนกลาง ๒๒ หน่วย ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ๑ หน่วย (ประชาสัมพันธ์จังหวัด) ในการแบ่งส่วนราชการใหม่นี้ได้จัดกลุ่มออกเป็น ๓ ส่วนคือส่วนที่คงเดิมแต่เพิ่มภารกิจงานภายในเช่น สำนักงานเลขานุการกรม กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง กองกฎหมายและระเบียบ เป็นต้น ส่วนที่จัดตั้งใหม่คือกองบริหารกิจการโครงข่าย สถาบันการประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน และส่วนที่เปลี่ยนชื่อใหม่ตามเกณฑ์ของ กพร. ที่ให้เปลี่ยนจากสำนักเป็นกองและปรับเปลี่ยนภารกิจงานใหม่หลักๆ ประกอบด้วย สถาบันวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (สทท.) กองส่งเสริมและพัฒนาางานเทคนิค กองบริหารข้อมูลข่าวสาร กองพัฒนาการประชาสัมพันธ์ กองการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ ศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการประชาสัมพันธ์ สำนักงานประชาสัมพันธ์เขต ๑-๘ และ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด

ในด้านการขับเคลื่อนการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นอำนาจการสูง ที่ดำเนินการคู่ขนานกันไป ดังที่เรียนไว้แล้วในตอนที่แล้วว่าเป็นช่วงของการเก็บข้อมูลเอกสารหลักฐานย้อนหลัง ๓ ปี ตามเกณฑ์ของ ก.พ. พร้อมกรอกแบบประเมินค่าางานเชิงลึกที่คณะทำงานและที่ปรึกษาจาก ก.พ. ได้ร่วมกันพิจารณาแล้วว่ามีเหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของประชาสัมพันธ์จังหวัดในปัจจุบันแล้วใน ๓ องค์ประกอบคือ ด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในงาน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา และด้านภาระรับผิดชอบนั้น ต้องขอบคุณท่านประชาสัมพันธ์จังหวัดและทีมงานของท่านทุกจังหวัดที่ให้ความร่วมมือทุ่มเทในการดำเนินงานจนลุล่วงตามโจทย์ครบถ้วนทั้ง ๗๖ จังหวัด แม้จะมีที่ส่งส่งล่าช้าไปบ้างก็ไม่ว่ากัน ส่งช้าดีกว่าไม่

ส่งครับ เรื่องการเก็บค่างาน ๓ ปีย้อนหลังที่วานี้สะท้อนนัยยะที่สำคัญต่อตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัดอย่างมากคือนับแต่ในการทำงานของเรา หนึ่งต้องเดินตามกรอบภารกิจงานในหน้าที่ให้ชัดเจน ตามที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง จัดลำดับความสำคัญของงานก่อนหลังให้เหมาะสมอย่างมีศิลปะ สอง เก่งอย่างเดียวไม่พอดึงเก่งเก็บหลักฐานการทำงานเชิงประจักษ์ ให้โลกรู้ อย่างน้อยๆ ก็เก็บไว้ให้ ก.พ.รู้ เช่นนี้ก็จะทำให้การทำงานของเรายับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และชี้วัดได้ ท่านอธิบดี พลโทสรเสรีญ แก้วกำเนิด ย้ำต่อคณะทำงานในเรื่องนี้อยู่เกือบทุกครั้งว่าการทำงานยุคใหม่ประชาสัมพันธ์จังหวัดต้องสามารถ ตอบโจทย์พื้นที่ได้ ตอบโจทย์กรมประชาสัมพันธ์ได้ เพราะประชาสัมพันธ์จังหวัดเป็นแม่ทัพหน้าของกรมในพื้นที่ ประชาสัมพันธ์จังหวัดรักผู้ว่าราชการจังหวัดรักพื้นที่เป็นเรื่องที่ถูกต้องแต่ต้องรักกรมประชาสัมพันธ์ด้วย หมายถึงการวางบทบาทในการทำงานที่ต้องให้เกิดความสมดุลทั้งสองฝ่าย เมื่อเป็นเช่นนี้การทำงานของเหล่าแม่ทัพนายกองของกรมในพื้นที่จึงมีใช้งานที่ใครๆ จะมาเป็นก็ได้ หากแต่ต้องเป็นคุณที่มีคุณสมบัติพิเศษเท่านั้นจึงจะเอาอยู่ ยิ่งต้องยกระดับให้เป็นระดับที่สูงขึ้น จึงยังต้องมีด่านทดสอบอยู่ในระดับหนึ่งตามเกณฑ์ที่ถูกวางไว้ แบบประเมินค่างานเชิงลึกทั้ง ๓ องค์ประกอบและแบบประเมิน ๒๐ คำถามที่ทุกข้อคำถามเป็นเรื่องที่ผู้ดำรงตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัดรับผิดชอบและดำเนินการตามภารกิจหน้าที่จึงเป็นแบบทดสอบเพื่อนำไปสู่การเฟ้นหาคนที่ถูกเลือกมาทำหน้าที่อันสำคัญที่วานี้ เพราะทั้ง ๓ องค์ประกอบหลัก ๕ องค์ประกอบย่อยในคำถามล้วนแต่เป็นเรื่องที่ใครดำรงตำแหน่งประชาสัมพันธ์จังหวัดจะต้องทำทั้งสิ้น เพียงแต่บางท่านอาจจะยังไม่ชินกับการทำงานตามภารกิจหน้าที่จริงของตน และที่สำคัญคือไม่ชินกับการเก็บหลักฐาน ดังที่หลายท่านเคยปรารภอยู่เสมอๆ ว่าเราไม่ถนัดกับกับงานวิชาการ

มีคำถามในเชิงปุจฉามาถึงผมและคณะทำงานอยู่หลายประเด็นอาทิ ทำไมการประเมินค่างานประชาสัมพันธ์จังหวัดต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับรองเอกสารที่จะส่งให้ ก.พ.ตรวจสอบ ทำไมต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามหนังสือถึงกรม ทำไมคำถามในแบบประเมินจึงไม่ตรงกับงานที่ทำ ทำไมให้เวลาในการทำเรื่องนี้น้อย ทำไมไม่ทำก่อนหน้านี้นี้ ทำไมไม่ออกเดินสายมาชี้แจง ทำไมไม่จ้างบริษัทมาทำ กรมนั้นเขาทำแบบนี้แบบนั้น และอีกหลายทำไม ซึ่งเป็นเรื่องดีที่หลายท่านวางใจและไว้วางใจถามไถ่กันมา เอาไว้ผมจะตอบข้อข้องใจทำไม...? เหล่านี้ในฉบับหน้าครับ.